

Sygn. akt II Ca 97/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 lutego 2015 roku

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Tryb. Wydział II Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący	SSO Grzegorz Ślęzak
Sędziowie	SSO Stanisław Łęgosz (spr.) SSO Adam Bojko
Protokolant	st. sekr. sąd. Dorota Roniek

po rozpoznaniu w dniu 23 lutego 2015 roku w Piotrkowie Trybunalskim

na rozprawie sprawy z powództwa (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W.

przeciwko A. T. (1)

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Rejonowego w Opocznie

z dnia 18 listopada 2014 roku, sygn. akt I C 527/14

oddala apelację i zasądza od (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W. na rzecz pozwanego A. T. (1) kwotę 90,00 zł

(dziewięćdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu za instancję odwoławczą.

Sygn. akt II Ca 97/15

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 18 listopada 2014 r., w sprawie IC 527/14 Sąd Rejonowy w Opocznie oddalił powództwo (...) Sp. z o.o. w W. wniesione przeciwko A. T. (2) o zapłatę kwoty 633 zł wraz z ustawowymi odsetkami oraz zasądził od powoda na rzecz pozwanego 377 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Podstawą tego rozstrzygnięcia były następujące ustalenia i rozważania.

W dniu 26 września 2004 roku A. T. (1) zawarł z Wyższą Szkołą (...) w Ł. umowę o kształcenie na studiach niestacjonarnych na Wydziale(...) (...) i (...) na kierunku Informatyka. A. T. (1) złożył ślubowanie. Studia trwały 7 semestrów. Student zobowiązany był do zapłaty czesnego w kwocie 610 złotych za I, II i III rok studiów. Czesne było płatne w dwóch ratach w wysokości po 305 złotych do 10-go stycznia i 10-go maja każdego roku studiów. Pozwany został skreślony z listy studentów z dniem 1 maja 2005 roku.

Wyższa Szkoła (...) w dniu 26 lipca 2013 roku zbyła wierzytelność przysługującą jej od dłużnika A. T. (1) na rzecz (...) Spółki z o.o. w W..

Pozwany w toku postępowania podniósł zarzut przedawnienia, który w ocenie Sądu jest skuteczny.

Jak stanowi art. 117 k.c. roszczenia majątkowe ulegają przedawnieniu (z zastrzeżeniem wyjątków przewidzianych w ustawie). Po upływie terminu przedawnienia ten przeciwko komu przysługuje roszczenie może się uchylić od jego zaspokojenia, chyba że zrzeka się zarzutu przedawnienia.

Jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia wynosi 10 lat, a dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej - trzy lata (art. 118 k.c). Bieg przedawnienia rozpoczyna się od dnia, w którym roszczenie stało się wymagalne (art. 120 § 1 k.c).

Zgodnie z art. 160 a ust. 1 ustawy z dnia 27 lipca 2005 roku - Prawo o szkolnictwie wyższym (dodanym z dniem 1 października 2014 roku przez art. 1 pkt. 105 ustawy z dnia 11 lipca 2014 roku o zmianie ustawy- Prawo o szkolnictwie wyższym oraz niektórych ustaw Dz.U. 2014 poz.1198 - zwanej dalej ustawą nowelizującą) warunki pobierania opłat związanych z odbywaniem studiów, o których mowa w art. 98 ust.1 pkt. 5, oraz opłat za usługi edukacyjne, o których mowa w art. 99 ust. 1 pkt. 1-6, a także wysokość tych opłat określa umowa między uczelnią a studentem lub osobą przyjętą na studia, zawarta w formie pisemnej pod rygorem nieważności. Zgodnie z art. 160 a ust. 7 ustawy nowelizującej roszczenia wynikające z umowy przedawniają się z upływem trzech lat.

Zgodnie z art. 32 ustawy nowelizującej do umów w sprawie warunków odpłatności za studia lub usługi edukacyjne, o których mowa w art. 99 ust. 1 ustawy, o której mowa w art. 1, zawartych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepis art. 160 a ust. 7 ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

W niniejszej sprawie strona powodowa wskazała, że dochodzona pozwem kwota z tytułu opłaty za czesne miała być płatna w terminie do 10 maja 2005 roku. Zatem mając na względzie treść art. 32 ustawy nowelizującej przyjąć należy, że roszczenie powoda jest przedawnione. Powództwo zostało bowiem wytoczone 23 grudnia 2013 roku, a więc po upływie trzyletniego okresu przedawnienia.

O kosztach procesu sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 kpc zasądzając od pozwanego na rzecz powoda kwotę 377 złotych, na którą składają się opłata skarbową od pełnomocnictwa w wysokości 17 złotych oraz kwota 360 zł tytułem podwójnej stawki za zastępstwo adwokackie.

Od powyższego wyroku apelację złożyła strona powodowa. Zaskarżyła go w całości zarzucając:

1. obrazę przepisów prawa materialnego, tj. przepisów art. 32 ustawy z dnia 11.07.2014r. o zmianie ustawy Prawo o szkolnictwie oraz niektórych innych ustaw w zw. z art. 160a ust. 7 ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym poprzez ich zastosowanie do ustalonego w sprawie stanu faktycznego, podczas gdy:

a) przepis art. 32 w/w ustawy dotyczy wyłącznie umów w sprawie warunków odpłatności za studia lub usługi edukacyjne, o których mowa w art. 99 ust. 1. Powód zaś dochodzi roszczeń z umów o usługi edukacyjne, o których mowa w art. 99 ust. 4 uPsw:

b) przepis art. 32 w/w ustawy odwołuje się do ustawy, o której mowa w art. 1., tj. do ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym z 27.07.2005r., a nie ustawy poprzedniej z 1990r. natomiast pozwany umowę z cedentem zawarł w dniu 15.06.2004r., tj. jeszcze pod rządami ustawy z dnia 12.09.1990r. o szkolnictwie wyższym.

2. obrazę przepisów prawa materialnego, tj. przepisu art. 118 kc poprzez jego niezastosowanie do ustalonego w sprawie stanu faktycznego w zakresie, w jakim przepis ten przewiduje 10-letni, ogólny termin przedawnienia roszczeń, podczas gdy roszczenia z umów o warunkach odpłatności za studia na uczelni niepublicznej ulegają przedawnieniu z upływem lat 10;

Występując z tymi zarzutami wnosił o:

1. zmianę zaskarżonego wyroku poprzez zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kwoty 632,15 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty i zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda zwrotu kosztów postępowania przed sądem pierwszej instancji, w tym kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych;
2. zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda zwrotu kosztów postępowania odwoławczego, w tym kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych;
3. wyznaczenie rozprawy w trybie art. 505^{1o} § 2 kpc i jej przeprowadzenie także pod nieobecność powoda.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje .

Na wstępie należy odnotować, że przedmiotowa sprawa nie była rozpoznawana przez sąd pierwszej instancji w trybie uproszczonym, lecz w trybie zwykłym, stąd też bezprzedmiotowym jest wniosek apelacji o wyznaczenie rozprawy w trybie art. 505^{1o} § 2 kpc.

Zgłaszając zarzut naruszenia prawa materialnego, tj. przepisów art. 32 ustawy z dnia 11.07.2014r. o zmianie ustawy Prawo o szkolnictwie oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2014 póź. 1198) w zw. z art. 160a ust. 7 ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym poprzez ich zastosowanie do ustalonego w sprawie stanu faktycznego, skarżący prezentuje interpretację tych przepisów, według której art. 32 ustawy z 11 lipca 2014r. nie dotyczy umowy o odpłatności za studia lub usługi edukacyjne w uczelniach niepublicznych, gdyż przepis ten odsyła do art. 99 ust. 1 ustawy, który dotyczy uczelni publicznych. W konsekwencji powyższego 3 letni termin przedawnienia przewidziany w przepisie art. 160a ust 7 ustawy o szkolnictwie wyższym może mieć zastosowanie jedynie do roszczeń przysługujących uczelniom publicznym, a nie ma zastosowania do roszczeń uczelni niepublicznych. Strona powodowa zaś dochodzi roszczeń z umowy o usługi edukacyjne, o której mowa w art. 99 ust. 4 ustawy, a więc usługi edukacyjne wykonywane przez uczelnie niepubliczne.

Po drugie art. 32 ustawy z 11 lipca 2014r. wprost odwołuje się do ustawy z dnia 27 lipca 2005r. prawo o szkolnictwie wyższym a nie do ustaw poprzedzających, podczas gdy roszczenie powoda wynika z umowy zawartej pod rządem ustawy z 12 września 1990r. o szkolnictwie wyższym.

Następstwem takiej interpretacji jest zgłoszony zarzut naruszenia art. 118 k.c. poprzez jego niezastosowanie, podczas gdy roszczenia z tytułu warunków odpłatności za studia na uczelniach niepublicznych ulegają przedawnieniu z upływem lat 10.

Ze stanowiskiem prezentowanym przez skarżącego nie sposób się zgodzić.

Stosownie do przepisu art. 32 ustawy o zmianie ustawy prawo o szkolnictwie wyższym oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2014 póź. 1198) do umów w sprawie warunków odpłatności za studia lub usługi edukacyjne, o których mowa w art. 99 ust. 1 ustawy, o której mowa w art. 1 zawartych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy art. 160a ust. 7 ustawy, o której mowa w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą. Należy przypomnieć , iż art. 160a ust. 7 ustawy ustanawia trzyletni termin przedawnienia

Przede wszystkim nie sposób podzielić poglądu skarżącego jakoby przepis art. 32 odsyłając do umów w sprawie odpłatności za studia lub usługi edukacyjne, o których mowa w art. 99 ust. 1 odnosił się w istocie wyłącznie do umów zawieranych przez uczelnie publiczne. Odsyłając do art. 99 ust. 1 przepis ten odsyła do rodzajów umów określonych w art. 99 ust. 1 pkt 1-5 bez rozróżnienia charakteru uczelni i jej statusu.

Zasady pobierania opłat w uczelniach niepublicznych i wysokość tych opłat określa organ wskazany w statucie, niemniej jednak uregulowanie zawarte w art. 32 ustawy nowelizującej prawo o szkolnictwie wyższym pozwala stosować przepis art. 160a ust. 7 ustawy w nowym brzmieniu do umów, które dotyczą materii określonych w

art. 99 ust. 1 pkt 1-5. Inna wykładnia w szczególności taka, jaką prezentuje strona powodowa, efektem której jest zróżnicowanie długości terminu przedawnienia roszczenia w zależności od tego czy przysługuje ono szkole publicznej czy niepublicznej, nie może zyskać akceptacji sądu gdyż byłaby zupełnie nieracjonalna. Nie można bowiem ograniczać stosowania przepisu przejściowego w zależności od statusu uczelni, zwłaszcza w sytuacji, gdy ustawa wprost o tym nie stanowi.

Za takim stanowiskiem przemawia także wykładnia systemowa, bowiem należy pamiętać, iż uregulowanie art. 160a ustawy pojawiło się w Dziale 4 Rozdział 1 ustawy noszącym tytuł „Organizacja studiów”. Ustawa nie ogranicza tego uregulowania tylko i wyłącznie do uczelni publicznych, bowiem regulacja ta dotyczy wszystkich uczelni niezależnie od ich statusu.

Nie sposób także zgodzić się ze stwierdzeniem, jakoby przepisem przejściowym (art. 32 ustawy z 11 lipca 2014 r), ograniczono stosowanie art. 160a ust. 7 ustawy o szkolnictwie wyższym w nowym brzmieniu do umów zawieranych wyłącznie pod rządem ustawy o szkolnictwie wyższym z 2005 roku. Odesłanie w nim do art. 99 ust. 1 ustawy o szkolnictwie wyższym ma celu jedynie określenie przedmiotu umów, do których znajduje zastosowanie art. 160a ust. 7 ustawy i nie powoduje powstania granicy czasowej umów, do których należy stosować termin przedawnienia, określony w przepisie art. 160a ust 7.

Sąd pierwszej instancji dokonał zatem prawidłowej wykładni przepisów prawa materialnego- art. 32 ustawy z dnia 11.07.2014r. o zmianie ustawy Prawo o szkolnictwie oraz niektórych innych ustaw w zw. z art. 160a ust. 7 i w sposób właściwy przepisy te zastosował.

Z tych względów uznając zarzuty apelacyjne za pozbawione uzasadnionych podstaw Sąd Okręgowy oddalił apelację (art. 385kpc). O kosztach procesu za instancje odwoławcza orzekł na podstawie art. 98§1kpc.